

J. Maimó, M. Far i J. Maimó

The background of the cover features several thick, hand-painted brushstrokes in red and teal colors, scattered across the white space. The strokes vary in length and orientation, creating a dynamic and abstract composition.

**En
Joan
Siurell**

Col·lecció Fet en casa

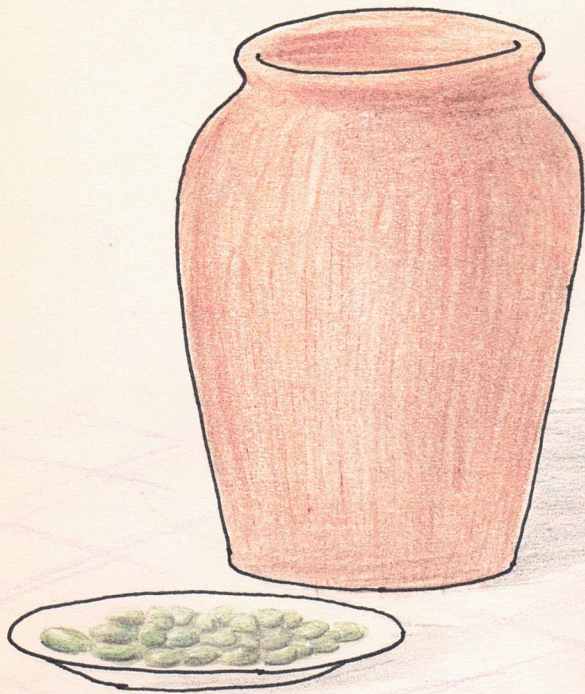
En Joan Siurell
era un bon gerrer

De fet, no hi havia arriòs brut
més saborós que es cuït dins
una olla feta per en Joan...

... ni escaldums més bons
que es fets dins una
greixonera d'en Siurell

Ses olives més bones
eren ses que havien
estat dins una alfàbia
feta seva.

Sa roba quedava més
neta si sa bugada
se feia dins un cossi
fet per en Joan Siurell

Fins i tot ses plantes
florien millor dins els
cossiols d'en Joan

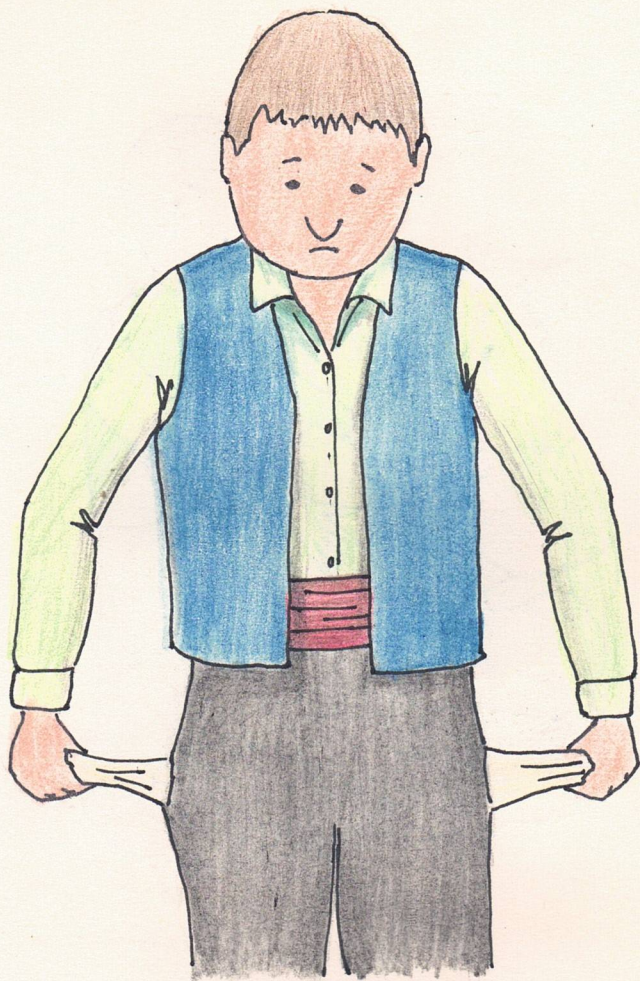

Eren tan bones ses
peces que feia que, a més
a més, mai s'espenyaven

GERRERIA

Es per això, que sa gent
que ja en tenia, no
en tornava a comprar

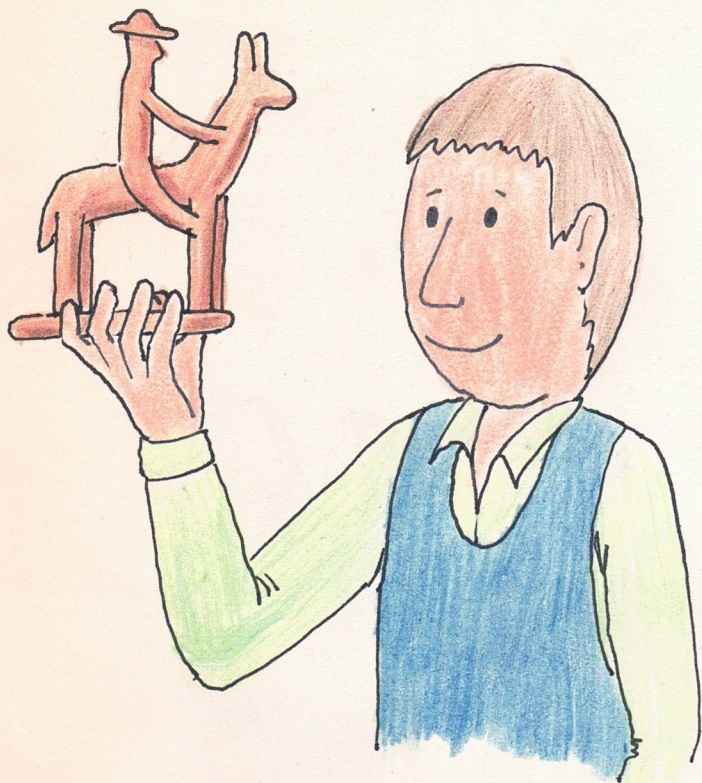
Per això, en Joan
Siurell era bastant pobre

En Joan tenia un fill
que es deia Joanet

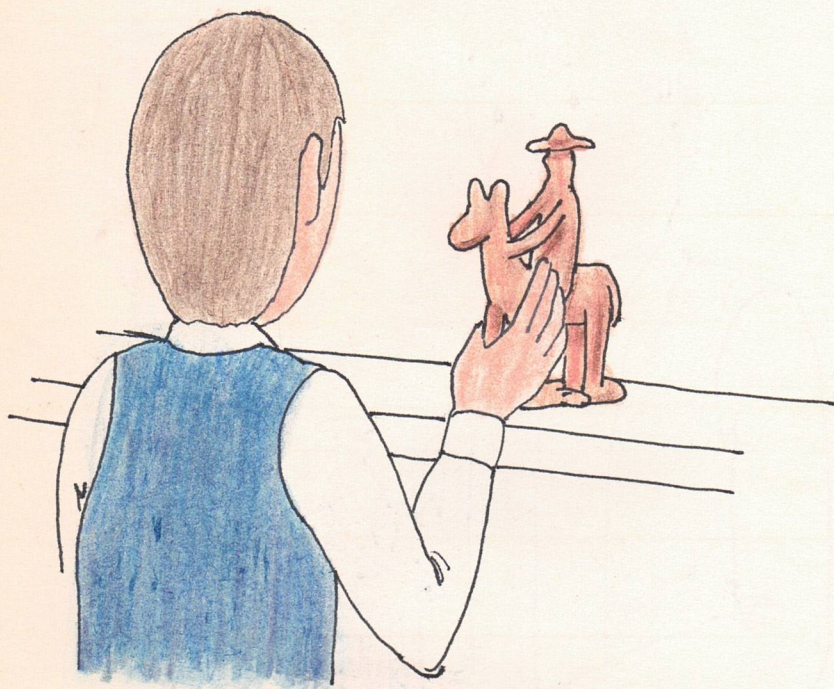
Com no podia comprar-li
juguetes, un dia, amb
un pilot de fang...

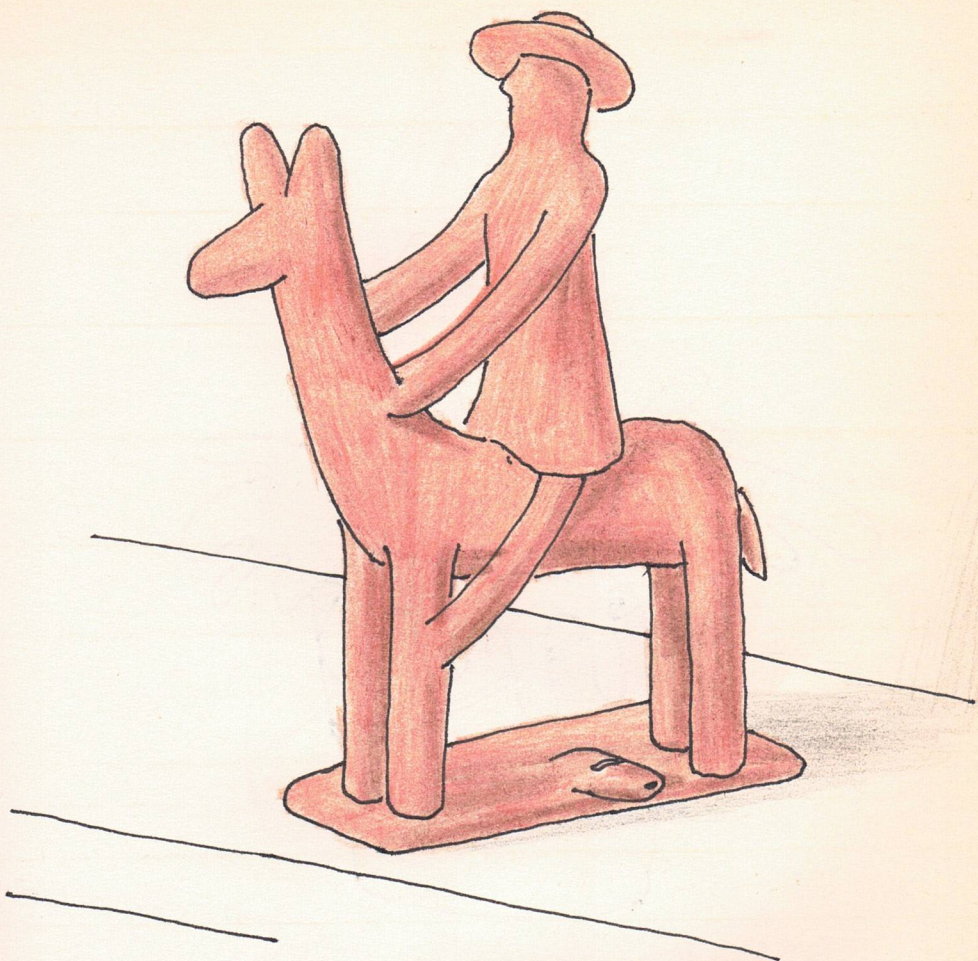
... li va fer una figureta
d'un homo colcant a cavall.
A més, li afegi un siulet
perquè li fes més gràcia.

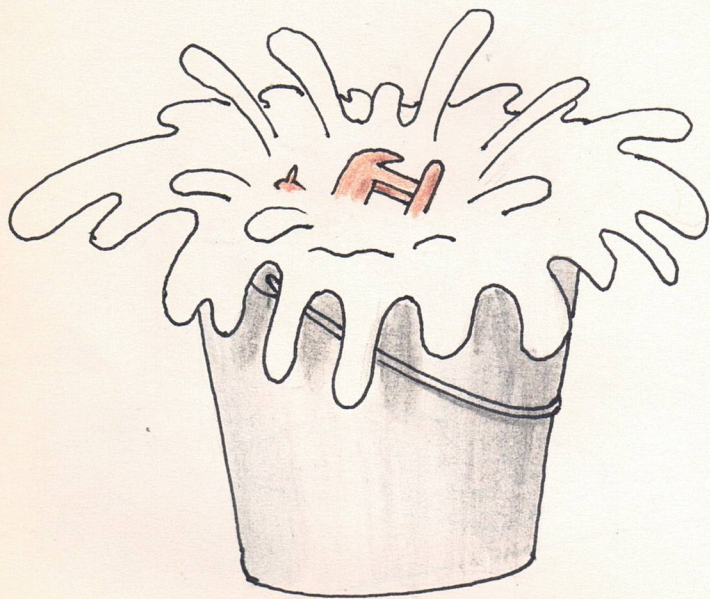
Així i tot, en Joanet no va fer gens de cas a aquella figura de color de fang que son pare li oferia.

Però com que a n'en Joan
li agradava, en contes de
tirar-la, la guardà a
un prestatge de ca seva.

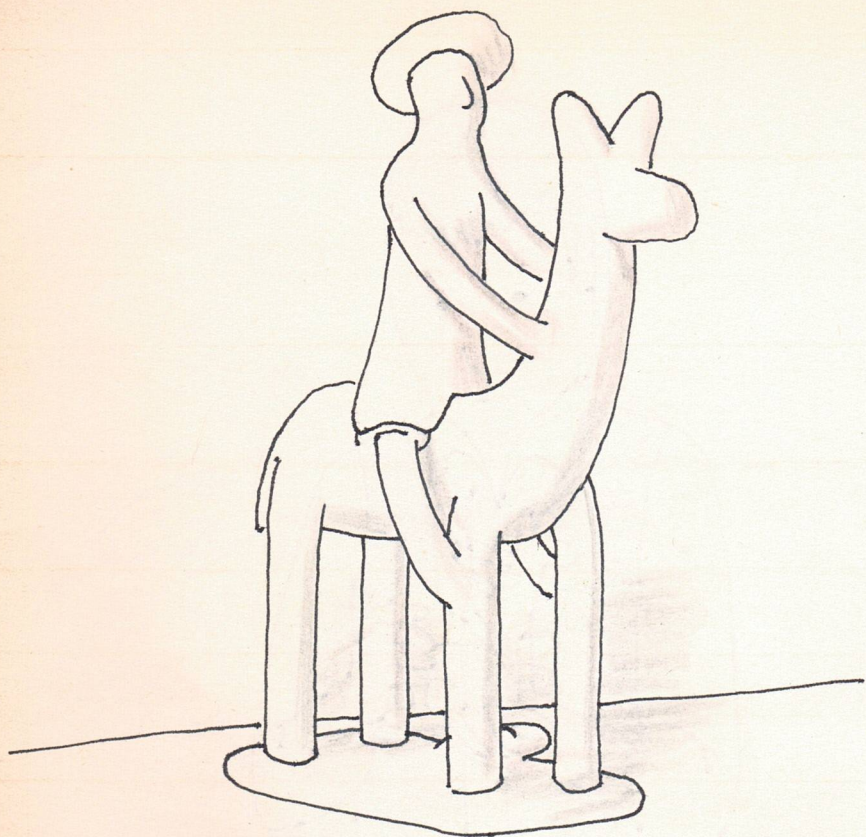
I allà la va deixar, esperant
que qualche dia caigués
en gràcia al seu fill.

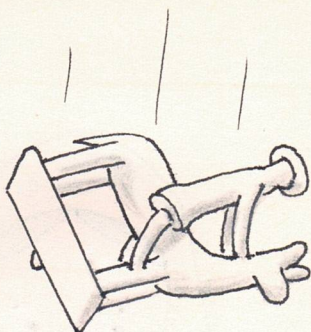
Però, un dia emblanquinant,
li pegaren un cop i anà
a caure a n'es pool de
sa calç.

En Joan la va treure
tota blanquinosa i la
tornà a deixar al seu lloc
però, això sí, ara era tan
blanca com ses parets

Passaven els dies, i la figura
seguia sense interessar gens
ni mica a n'en Joanet.

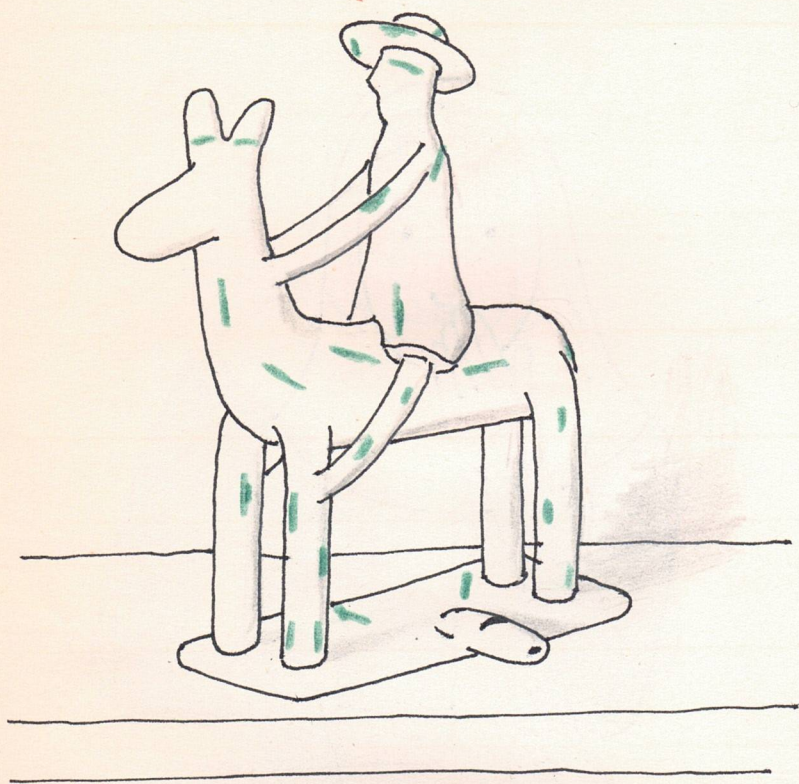
Un matí, mentres sa dona
d'en Joan preparava es
dinar, donà un cop a sa
figura, que anà a caure
dins un ribell de verdura.

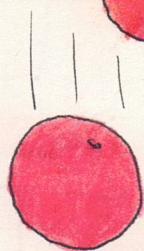
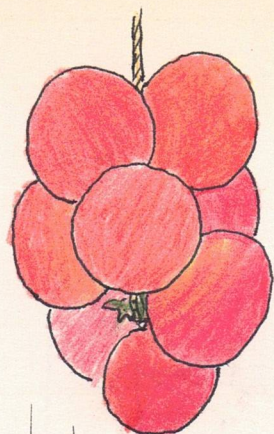
*i Quina sort! i No s'ha romput!
exclamà la dona, tot pensant
lo molt que estimava el seu
marit aquella figura.*

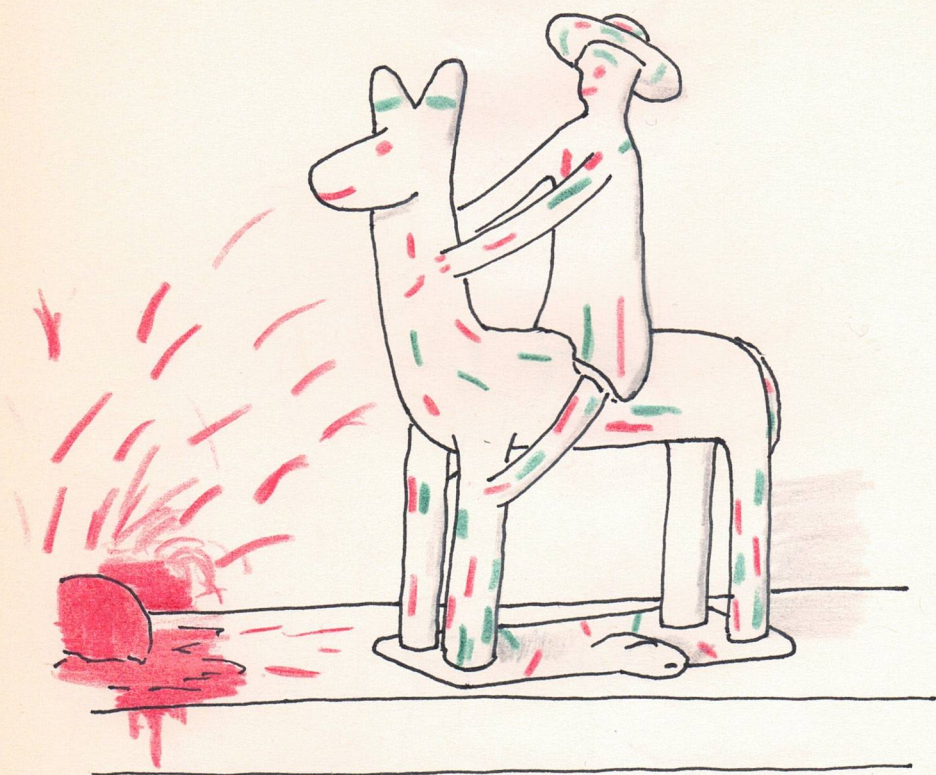
La pobre figura va quedar ben
tacada de verd, i no s'en anava
ni fregant. i L'hauré de tornar
a emblanquinar! pensà sa dona.

Però com que no tenia calç,
ho va haver de deixar per
un moment millor.

Al cap de pocs dies, una
tomàtiga de ramellet molt
madura va caure devora ella.

Els esquitros la tacaren tota de vermell, i vos podeu imaginar quina pinta tenien el cavaller i el seu cavall.

En Joanet quan la va veure
s'hi afuà, i de llavors ençà no
l'amollà mai de ses mans.

En Joan estava molt content.
i a la fi el seu fill jugava
amb la figureta!

GERRERIA

I no acaba aquí s'història.
Tots els nins que veien sa
figureta d'en Joanet, en
volien una com aquella.

I així, en Joan Siurell va poder guanyar més doblers i viure millor, gràcies a unas figuretes que tothom coneixia com "Siurells".